

nätverk i punksvängen vilket ju gör att även band kan få många olika kontakter, som är välbehövligt särskilt i början. Som 08-or och diggare av Radioaktiva Räker, Coca Carola och Köttgrottorna, alla Beat Butchers-band, var just det Sthlms-baserade bolaget väldigt närvarande i vår uppväxt. När vi hamnade där till slut kändes det ganska naturligt. Fördelen med att ligga kvar på samma label har för oss blivit lite smidigare processer när man ska släppa nytt, man känner varandra och andra band på labeln på ett mer informellt sätt och vet hur varandra funkar, det blir lättare med samarbeten, typ turnéer etc.

Ni har ju haft en hel del musikaliska projekt under åren som Varnagel var insomnade. Flera av dem lirade nån slags punk, som Järnmalm, Kolonin och Bendel & co. Men gemensam nämnare var ju att musiken gick väldigt långsamt. Handen på hjärtat, längtade ni inte efter att få lira snabb trallpunk igen när ni stod och harvade med de där banden?

Först harvar man, sen plöjer man, sår tillika skördar. Livet har sin gång, bara tiden tycks spela snabbare. Det som göms i snö kommer fram i tö.

Diplomatiskt svar, må jag säga. Haha. Eller är det så att ni trots allt inte är några extrema fartfantaster? T.ex. Frank-Evert Lipar spelade ju inte heller så snabbt.

Du har helt rätt. Antalet trumslag i minuten har nog aldrig haft ett egenvärde för vårt låtskriveri i Varnagel, snarare kanske intensitet och energi i låtarna och ibland, eller t.o.m. ofta, behövs då snabb 2-takt. När vi skriver och spelar in försöker vi framför allt få till ett tempo som känns "rätt", snarare än högt och gymnastiskt. Men snabb 2-takt är najs, ja.

Jag är mer lik japanerna där, jag vill ha smattrande tvåtakt i ett hiskeligt tempo. Vi får väl ta det här med bandnamnet också. Det betyder lite slarvigt uttryckt "avskräckande exempel". Men folk trodde ju ofta att det anspelade på en varig nagel. Även folk som är insatta i er musik och genren tog för givet att det var den primitiva betydelsen. T.ex. en sådan rutinerad räv som Skruvt-Peter refererade så sent som i recensionen på "Stenar mot pansarvagnar" till "bandet med det äckliga namnet", haha. Fanns det nåt folkbildande syfte med att ta ett lite ålderdomligt uttryck som bandnamn eller varför blev det just Varnagel?

Nej, inget folkbildande syfte från start. Snarare ett finger genom en ordbok som stannade på ett kul ord vi inte visste vad det betydde, men som lät lite som ett punkband. Men nu när du och andra kollat upp det har det ju blivit lite folkbildande ändå. Apropå bandnamn och äckel kan vi härmed avslöja att Frank Evert Lipar hette lite olika varianter i början och flaxade fram och tillbaka. Tror det var Snorgrönt records som hörde av sig med ett svar en gång om en demo som F.E.L skickat dit under just det namnet. I det andra svaret sa de att vi förvisso kunde få vara med på samlingen eller vad det nu var, men att de gärna såg att vi bytte tillbaka till F.E.L från vårt nya fräsiga namn Oralfis.

Oralfis låter ju som klippt och skuret för Äggets samlingar, haha. Nu ska vi prata demos! Det hela startade ju med demon "En ny tid" och då bestod ju bandet endast av Tobbe & Henkan. Men visst var det så att låtarna var ett slags skolprojekt också?

Tobbe: Du har gjort din research, det förvånade mig inte. Jo, "Hon står där" och "Människomarknad" skrev jag till mitt specialarbete i trean på gymnasiet, som var ett inspelningsprojekt från ax till limpa liksom. Då var Henkan med och hjälpte till i studion. Det var också nånstans där vi bestämde att det skulle bli ett band. F.E.L var lite på upphållningen och jag hade träffat och börjat lira mer med Erik och Danne. Så låtarna spelades in igen tillsammans med några till nyskrivna på "En ny tid" med Henkan på bas, under sommaren har jag för mig. Under hösten sedan raggade vi upp Erik och Danne för att bli ett fullband.

Jag har – som jag alltid gör inför varje intervju – lyssnat igenom er diskografi om och om igen. Det bekräftade det som jag egentligen hela tiden har tyckt – lite grovkornigt så är ert starkaste låtmateri-

allt en ganska stor del demolåtarna. Det finns såklart många dängor även på skivorna och det kan tyckas vara lite nördklyschigt att hävda att demomaterialet är bäst, men fan... Låtar som "Jättens dans", "Kärleks saga", "Trött tango", "Människomarknad" (som dock borde ha speedats upp, liksom flera andra låtar på den inspelningen), "Fastän ni ler"... det är starka papper. En kort enkel fråga efter denna utläggning – håller ni med?

Tackar och bockar, kul att du gillar om! Demosarna innehåller nog rätt många slagkraftiga låtar och många av dem blev kanske lite extra drabbande för att vi verkligen fick kämpa in dem, de låg liite över vår förmåga att realisera dem, sång- och spelmässigt. Det låter svettigt och kämpigt – och det är ju smarr och engagerande! Svårt att behålla sådana kvalitéer i längden dock, om man inte medvetet ska göra det svårt för sig, och det har aldrig varit vår tanke. Vi var väl på jakt efter vårt sound då vilket kanske gjorde demosarna lite spännande och oförutsägbara. Nu känns det väl mer som att vi landat lite mer i hur något känns "Varnagligt" för oss liksom, men demolåtarna kommer vi ju alltid bära med oss. De lirade vi mycket live och de har format mycket av bandet. Men om vi skulle tycka de var våra bästa låtar, skulle det nog vara rätt trööstlöst att fortsätta. Sedan vet vi ju att folk kommer in i det i olika epoker och man gillar låtar från olika eror.

Jo, man skulle ju aldrig få ett aktivt band att erkänna att deras tidigaste material är klart bäst, haha. Era tre demokassetter gavs ju så småningom ut på CD genom ett punkkooperativ på tolv-tjugo personer. Det mynnade dessutom ut i fem samlingsskivor (varav fyra av dessa fick namnet "Samling vid punken"). Det känns som en fin grej att ha på sitt CV. Ett bra exempel på att man kan göra roliga och viktiga saker tillsammans utan att någon inblandad riskerar en ekonomisk smäll.

Ja, kul att du nämner det. Det började med att vi skrev ut "levande punk" på alla våra gigaffisher, för att sedan kirra ihop Kulturföreningen Levande Punk Records, KfLP(r) där ju du var delinvestor bland många andra. Efter släppet av våra demos på en CD, var idén att få ut samlingsskivor för att sprida musiken och band i punkscenen. Ofta gick sådana projekt ut på att banden själva gick in och köpte andelar. Det KfLP(r) gjorde var att istället låta en massa löst scenfolk, istället för banden själva, köpa andelar och sälja skivorna till valfritt pris på valfritt sätt mot att de gemensamt bestämde vilka band som skulle medverka, skivnamn och omslag etc. En annan grej vi körde var att banden själva fick välja låt, efter önskemål av investerarna. Processen var skitskoj och resultatet då? Inte så viktigt egentligen – det var kul och folk var med och bestämde!

Mm, allt var ju extremt demokratiskt. Det var ju därför den tredje samlingen fick namnet "Inför ett sådant argument måste jag givetvis böja mig!" istället för "Samling vid punken vol xxx" som alla de andra. Citatet kommer förövrigt från en radiointervju med en ironisk Dan Berglund, haha. En annan rolig och viktig grej är ju fanzines. Eftersom ni förekom flitigt i fanzines 1999-2007 så finns det en hel del roliga recensioner i floran. Ni ska helt förutsättningslöst få kommentera några av dem:

1) "Jag gillar verkligen Varnagel. Men bara när jag är berusad. I nyktert tillstånd är det en plåga att lyssna på dem. (...) Det som jag verkligen inte tycker om är det överdrivna användandet av stämmor och röstkapacitet. Den här skivan [Det som var] gör mig illa till mods."

Underbart! Minns inte denna, men som läsare blir man ju intresserad av vad det kan vara frågan om för någon vidunderlig musik. Illa till mods, då har man nått sitt konstnärliga mål med råge.

Från fanzinet Inni & Yummy. Två tjejer från Ljungby. Tror att ni träffade dem när ni lirade där.

Hoppas de var redigt packade den kvällen!

Haha, exakt.

2) "Basisten måste sluta med att hålla mikrofonen med båda händerna när han pratar, ty munnen och halva ansiktet döljs bakom händerna, och det blir väldigt irriterande och knixigt att förstå vad han säger."

Erik: Just denna minns jag mycket väl och vill verkligen tacka för den konstruktiva kritiken, och har efter detta utvecklat mitt sceniska